

е истинскиятъ човѣкъ, който не може да бжде нито младъ, нито старъ. При всички условия той остава единъ и сѣщъ. Дръжте се за него и не се страхувайте.

И тъй, човѣкъ трѣбва да обича и да го обичатъ. Пръвъ, Който е възлюбилъ човѣка, е Богъ. За тази любовъ човѣкъ трѣбва да благодари всѣки моментъ. Като стане сутринъ и види изгрѣващото слънце, като усѣти неговата благотворна топлина, като види около себе си цвѣтя, птички, животни, хора, той трѣбва да се изпълни съ благодарностъ къмъ всичко живо. Може ли да благодари по този начинъ, всичко въ живота му ще се осмисли, отъ най-малкото до най-голѣмото. Нѣщата се осмислятъ, само когато любовта и благодарността взиматъ участие въ живота. Тамъ, дето любовта и благодарността не взиматъ участие, нѣщата се обезсмислятъ. И тогава хората се питатъ, какво трѣбва да правятъ. Много просто. Ако сте обикновени хора, пѣсѣкъ ще копаете; ако сте талантиливи, циментъ ще правите отъ пѣсѣка; ако сте гениални, ще циментирате; ако сте светия, ще градите. Това сж работи за човѣка на земята. За Учителитъ сж опредѣлени по-високи работи.

Единъ е Великиятъ Учителъ въ свѣта. Той има много ученици, но малцина отъ тѣхъ Го познаватъ. Тѣ мислятъ, че като имъ говори, познали сж Го вече. Лъжатъ се. Учителътъ е толкова видимъ, колкото и невидимъ. Той е навсѣкжде: въ свѣтлината, въ водата, въ въздуха, въ